

ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2013. december 31.

Tartalom

oldal

Határozatok

5/2013. BJE jogegységi határozat 338

Utasítások

26/2013. (XII. 21.) LÜ utasítás a Legfőbb Ügyészség egyes gazdálkodási szabályairól szóló 6/2010. (ÜK. 6.) LÜ utasítás módosításáról 346

27/2013. (XII. 21.) LÜ utasítás az esélyegyenlőségről 347

Körlevelek

2/2013. (XII. 31.) LÜ körlevél az ügyészségi arculatról 349

7/2013. (XII. 31.) együttes főov. körlevél formanyomtatványok bevezetéséről, valamint az ügyészi szervezetben használatos egyes formanyomtatványokról szóló 2/2007. (ÜK. 2.) főov. körlevél módosításáról 350

8/2013. (XII. 31.) együttes főov. körlevél a lakásmaffia ügyekben adandó tájékoztatásról szóló 4/2008. (ÜK. 6.) együttes főov. körlevél módosításáról 354

Személyi hírek

Kinevezések 355

Áthelyezések és kinevezések 356

Áthelyezések 356

Kirendelés 356

Szolgálati viszony megszűnések 357

Halálozás 357

Közlemények

Tájékoztató az ügyészség 24. szakmai-tudományos tanácskozásán elismerésben részesített ügyészségi alkalmazottakról 357

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére 361

Határozatok

A Kúria 5/2013. BJE jogegységi határozata

A Kúria Büntető Jogegységi Tanácsa a legfőbb ügyész által indítványozott jogegységi eljárásban Budapesten, a 2013. év november hó 13. napján megtartott ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 417. §-ának (1) bekezdése alapján azokban az ügyekben, amelyekben a vádat magánvádló vagy pótmagánvádló képviselte, a Be. 416. § (1) bekezdésének a)–d) pontjaiban megjelölt okokból az ügyész nem jogosult felülvizsgálati indítvány benyújtására.

Indokolás

- I. A legfőbb ügyész a 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.) 33. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta annak kimondása érdekében, hogy az ügyésznek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 416. §-a (1) bekezdésének a)–d) pontjaiban megjelölt okokból joga van felülvizsgálati indítványt benyújtani a magánvád, illetve pótmagánvád alapján lefolytatott eljárásokban.

Indítványában arra hivatkozott, hogy e törvényi rendelkezés alkalmazásában az ítélkezési gyakorlat megosztott.

Ennek igazolására a következő bírósági határozatokra hivatkozott:

1. A Miskolci Városi Bíróság a 19.B.2637/2007/5. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki aljas indokból elkövetett rágalmozás vétségében, és ezért egy évre próbára bocsátotta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Be. 373. § (1) bekezdés I. c) és II. d) pontjára alapozva nyújtott be felülvizsgálati indítványt a terhelt javára. Abban azt sérelmezte, hogy miután a terhelt az elkövetés időpontjában a tizennyolcadik életévét még nem töltötte be, vele szemben a Be. 449. § (2) bekezdésére figyelemmel csak közvadra lett volna helye büntetőeljárásnak. Miután azonban a bíróság magánvádas eljárás keretében folytatta le az eljárást, álláspontja szerint törvényes vád hiányában járt el. Ezzel összefüggésben további, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést is vétett, amikor a tárgyalást olyan személyek – így ügyész és védő – távollétében tartotta meg, akiknek részvétele azon a törvény értelmében kötelező volt.

A Legfelsőbb Bíróság az indítvány alapján a felülvizsgálati eljárást lefolytatta, és megállapította, hogy a terhelt 1985. december 8. napján született, így az adott bűncselekmény – irányadó tényállás szerinti – elkövetése időpontjában (2002. május 29. napján) tizennyolcadik életévét még nem töltötte be; azaz a Btk. 107. § (1) bekezdése alapján fiatalkorú volt.

Miután a Be. 449. § (2) bekezdése szerint fiatalkorúval szemben büntetőeljárásnak csak közvadra van helye, és a magánvadra üldözendő – így az alapügy tárgyát képező – bűncselekmény miatt is az ügyész jár el, a vád nem jogosulttól származott, ennél fogva nem volt törvényes.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a Bfv.III.216/2008/6. számú, 2008. július 8. napján kelt határozatával a Miskolci Városi Bíróság ítéletét – a 416. § (1) bekezdés c) pontjában, illetve a 373. § (1) bekezdése I. c) pontjában megjelölt okból, a Be. 428. § (2) bekezdése alapján – hatályon kívül helyezte és a büntetőeljárást megszüntette.

2. A Pest Megyei Bíróság a 16.B.42/2008/24. számú ítéletével a társtettesként elkövetett jogellenes fogvatartás büntette és a társtettesként elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban büntette miatt halmazati büntetésül az I. és II. rendű terhelteket pénzbüntetésre ítélte.

Az eljárásban a vádat pótmagánvádló képviselte.

A másodfokú bíróságként eljáró Fővárosi Ítéletábrla 3.Bf.158/2010/11. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva mindkét terhelt büntetését hat-hat hónapi börtönbüntetésre súlyosította azzal, hogy annak végrehajtását az I. rendű terhelt esetében két évi próbaidőre felfüggesztette, míg a II. rendű terheltet egy évi

közügyektől eltiltásra is ítélte, egyben elrendelte a vele szemben korábban kiszabott és próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetések végrehajtását.

A másodfokú határozattal szemben a II. rendű terhelt javára védője a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira hivatkozással, a Legfőbb Ügyészség pedig mindkét terhelt javára a Be. 416. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A Kúria a védő, valamint a Legfőbb Ügyészség indítványa alapján a felülvizsgálati eljárást lefolytatva megállapította, hogy a terhelték terhére a pótmagánvádló jogi képviselője ugyan fellebbezést nyújtott be a kiszabott büntetések súlyosítása végett, erre azonban nem volt törvényes lehetősége, miután a pótmagánvád alapján indult ügyben a Be. 324. § (1) bekezdés c) pontja szerint fellebbezésre kizárólag a pótmagánvádló jogosult.

Törvényt sértett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a tárgyaláson személyesen jelenlévő pótmagánvádló mellett nyilatkozattételre hívta fel a pótmagánvádló jogi képviselőjét is. Ezentúl – miután az elsőfokú bíróság ítélete ellen a pótmagánvádló a fellebbezés bejelentésére igénybe vett határidőn belül sem szóban, sem írásban nem élt fellebbezéssel – az elsőfokú bíróságnak a jogi képviselő által benyújtott perorvoslati nyilatkozatot – észlve, hogy az nem a pótmagánvádló perorvoslati nyilatkozatának közvetítése –, mint nem jogosulttól származót, a Be. 341. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezően el kellett volna utasítania.

A Be. 359. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére a Fővárosi Ítéletábrla elmulasztotta a fellebbezés elutasítását, ehelyett nyilvános ülésén nyilatkozattételre hívta fel a pótmagánvádlót, aki csatlakozott a jogi képviselő által benyújtott fellebbezéshez, azt mintegy magáénak elismerve kérte az ítélet megváltoztatását. Erre azonban törvényes lehetőség nem volt, ugyanis a jogi képviselő önálló perorvoslati nyilatkozata „ex tunc” semmis, következőképpen fogalmilag kizárt, hogy azt a pótmagánvádló – a személyében fenntartott perorvoslati határidő letelte után – saját perorvoslati nyilatkozataként elismerje.

A Kúria utalt a BKv 90. számú kollégiumi vélemény III/7. pontjában kifejtettekre is, amely szerint a pótmagánvádló jogi képviselőjének nincs önálló fellebbezési joga a pótmagánvádas eljárásban; a jogi képviselő arra jogosult, hogy a pótmagánvádlót megillető jogorvoslati nyilatkozatokat és indítványokat előterjessze akkor, ha a pótmagánvádló nincs jelen.

Emellett hivatkozott a BKv 4/2007. számú kollégiumi véleményre, amely szerint a pótmagánvád érvényesítésével együttjáró jogok a pótmagánvádlót illetik meg, ezért akkor, ha a pótmagánvádló jelen van a tárgyaláson, és a képviselőjétől eltérő indítványt tesz, a pótmagánvádló indítványa az irányadó.

Erre figyelemmel megállapította, hogy a terhelték terhére bejelentett fellebbezési nyilatkozat hiányában – a Be. 354. § (1) bekezdése szerinti súlyosítási tilalom megsértése miatt – a büntetések súlyosítása törvénysértő, és a 2012. május 15. napján meghozott Bfv.III.1309/2011/9. számú végzésével a megtámadott másodfokú határozatot a Be. 399. § (2) bekezdés b) pontja szerinti okból mindkét terhelt tekintetében hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Ítéletábrlát új másodfokú eljárás lefolytatására utasította.

3. A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a magánvádló magánindítványa alapján eljárva 8.B.XV.1403/2010/14. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki rágalalmazás vétségében [Btk. 179. § (1) bek.], és ezért harminc óra – fizikai munkakörben végzendő – közérdekű munkára ítélte.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a fővárosi főügyész a terhelt terhére a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján felülvizsgálati indítványt terjesztett elő. Indokai szerint a Btk. – az elkövetéskor és az elbíráláskor is hatályos – 49. § (4) bekezdése alapján a közérdekű munka legkisebb mértéke negyvenkét óra volt, így a kiszabott büntetés büntető anyagi jogszabályt sért.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt – indokaival egyetértve, azt kiegészítve – fenntartotta és a megtámadott határozat megváltoztatását, a terhelt cselekményének nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalalmazás vétségekénti minősítését és a közérdekű munka törvényes mértékben történő kiszabását indítványozta.

A Kúria a 2012. november 27. napján kelt Bfv.III.695/2012/5. számú határozatában kifejtette: a felülvizsgálati indítványnak alanyi feltétele, hogy a felülvizsgálati indítványt az arra jogosult az őt a Be. 417. § (1) bekezdése alapján megillető körben és irányban terjessze elő. Az ügyész azonban e rendelkezés alapján a magánvádas ügyben felülvizsgálati indítvány benyújtására nem jogosult, ha a vád képviselőt nem vette át, és a vádat a magánvádló képviselte; így az adott ügyben hiányzik a felülvizsgálat alanyi feltétele.

A Legfelsőbb Bíróság utalt BJE 3/2010. (XI. 8.) számú jogegységi határozatának indoklására, amely szerint a vádirat benyújtásával az ügyész ügyféli pozícióba kerül, és a terhelt terhére szóló rendkívüli jogorvoslati indítványok (felülvizsgálati indítvány, perújítási indítvány) előterjesztésére vonatkozó ügyészi jogosultság „az alapeljárásban betöltött ügyféli pozícióból fakad ugyanúgy, mint a pótmagánvádló és a magánvádló esetében”.

Kifejtette, hogy a felülvizsgálati indítvány (mint rendkívüli jogorvoslat) előterjesztésére vonatkozó ügyészi jogosultság is az alapeljárásban betöltött ügyféli pozícióból – nem pedig az ügyészt a Be. 28. § (7) bekezdés zárómondata alapján

megillető jogosultságból – fakad. A Be. 28. § (7) bekezdése zárómondatának rendeltetése az, hogy az ügyész számára biztosítsa a bírói döntést megelőző indítványtételi jogot. Ennek azonban értelemszerű feltétele, hogy az adott eljárásban az ügyész egyébként fellépjen. A Be. 28. § (7) bekezdése ugyanis nem alapja, hanem járuléka az ügyész büntetőeljárásban való részvételének.

Hivatkozott arra is, hogy a Be. kifejezetten rendelkezik arról, amikor az ügyész nem az alapeljárásban betöltött ügyféli pozíciója folytán, hanem egyéb okból jogosult felülvizsgálati indítvány benyújtására [Be. 417. § (2) bek.]. A legfőbb ügyész pedig a bíróság törvénysértő és jogerős határozata ellen a Kúriánál a törvényesség érdekében jogorvoslatot jelenthet be, amennyiben a jogerős határozat más jogorvoslattal nem támadható [Be. 431. §, 433. §].

Miután az alapügyben az ügyész a vádat nem vette át, azt mindvégig a magánvádló képviselte, és így a felülvizsgálati indítvány nem jogosulttól származott, a Kúria a 2012. november 27. napján kelt Bfv.III.695/2012/5. számú végzésével a rágalmas vétsége miatt folyamatban volt büntetőügyben a fővárosi főügyész által benyújtott felülvizsgálati indítványt a Be. 421. § (2) bekezdése alapján elutasította.

....

A legfőbb ügyész indítványban kifejtett álláspontja a következő:

A Be. 417. § (1) bekezdésének I. a) pontja szerint a terhelt terhére felülvizsgálati indítványt nyújthat be az ügyész, az I. b) pont szerint pedig a felmentés, valamint az eljárás megszüntetése esetén a magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló; a II. a) pont alapján pedig az ügyész a terhelt javára is benyújthat felülvizsgálati indítványt.

A magánvádló és a pótmagánvádló fellebbezést is csak a terhelt felmentése vagy az eljárás megszüntetése miatt és csak a terhére nyújthat be.

A törvény rögzíti a felülvizsgálati indítvány magánvádló és pótmagánvádló által történő benyújtásának korlátait, mind a felülvizsgálat irányára, mind a felülvizsgálati okokra vonatkozóan. Az ügyész indítványtételi jogait azonban nem korlátozza, a rendkívüli jogorvoslati jogot a Be. XVIII. Fejezete általános jelleggel biztosítja, és azzal mind a terhelt terhére, mind a terhelt javára élhet. Nincs korlátozva a felülvizsgálati okok köre és annak iránya sem.

A Be. magánvádas eljárást szabályozó XXIII. Fejezete csak a perújítási indítvány előterjesztésével kapcsolatban tartalmaz speciális rendelkezéseket, a felülvizsgálati eljárásra az általánostól eltérő szabályokat nem állapít meg, ilyen a pótmagánvád alapján folyó eljárásra vonatkozó szabályok között sincs.

Emellett a 416. § (1) bekezdés e) és g) pontjában meghatározott felülvizsgálati ok alapján az ügyésznek nem csupán joga, hanem kötelessége is a felülvizsgálati eljárás kezdeményezése; ez irányadó akkor is, ha az eljárás magánvád vagy pótmagánvád alapján folyt.

Mindezekből azt a következtetést vonta le, hogy az ügyésznek a felülvizsgálati eljárásra vonatkozó indítványtételi joga korlátlan és ezért megengedett a magánvád és a pótmagánvád alapján lefolytatott eljárások kapcsán is.

Az ítélkezési gyakorlat egységének biztosítása érdekében ennek az elvi álláspontnak jogegységi határozatban kimondását indítványozta.

II. A Bszi. 32. § (1) bekezdés a) pontja szerint jogegységi eljárás lefolytatásának van helye, ha elvi kérdésben az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi határozat meghozatalára van szükség.

A törvény 33. § (1) bekezdésnek c) pontja szerint pedig a jogegységi eljárást le kell folytatni, ha azt a legfőbb ügyész indítványozza.

Miután a legfőbb ügyész indítványát a jogegységi tanács ülésén is fenntartotta, az eljárást a Kúria – a Be. 439. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a Bszi. 34–41. §-ai alapján – lefolytatta.

III. Az indítvány által érintett törvényi rendelkezések a következők:

– A Be. XVIII. Fejezete szabályozza a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslati eljárás szabályait.

A 416. § (1) bekezdése meghatározza azokat az okokat, amelyek a bíróság jogerős ügyszöntő határozata ellen a felülvizsgálatot megalapozzák, és a (4) bekezdés azokat, amelyek az ilyen okok mellett is kizárják azt.

A 417. § (1) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány benyújtására jogosult

I. a terhelt terhére:

a) az ügyész,

b) a felmentés vagy az eljárás megszüntetése esetén a magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló,

II. a terhelt javára:

a) az ügyész,

b) a terhelt,

- c) a védő, kivéve, ha ezt a terhelt megtiltotta,
- d) a fiatakorú törvényes képviselője,
- e) kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a terhelt hozzájárulása nélkül is – a nagykorú terhelt törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa,
- f) a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére, házastársa vagy élettársa, illetve amennyiben a terhelt halála óta több, mint ötven év telt el, oldalági rokona.

A törvényhely (2) bekezdése szerint a 416. § (1) bekezdés e) és g) pontjában meghatározott esetben a legfőbb ügyész hivatalból köteles a felülvizsgálati indítványt benyújtani.

A felülvizsgálati eljárásban a 419. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bírósági eljárás (XV. Fejezet) rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a felülvizsgálatról szóló XVIII. Fejezet nem tartalmaz eltérő rendelkezést; a harmadfokú eljárásról szóló XV. Fejezetben a 385. § szerint a harmadfokú eljárásban a fejezetben foglalt eltérésekkel a másodfokú eljárásról szóló XIV. Fejezet rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni; a másodfokú eljárásról szóló XIV. Fejezet 345. §-a szerint a másodfokú eljárásban a fejezetben foglalt eltérésekkel a törvény XI–XIII. (a bírósági eljárás általános szabályairól, a tárgyalás előkészítéséről és az elsőfokú bírósági eljárásról szóló) Fejezetében megállapított rendelkezéseket kell alkalmazni.

A Be.-nek az ügyészre, a magánvádlóra és a pótmagánvádlóra vonatkozó – az indítvány elbírálása szempontjából lényeges – rendelkezései a következők:

28. § (1) Az ügyész a közvádoló. Az ügyész kötelessége, hogy mind a terheltet terhelő és mentő, mind a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülményeket az eljárás minden szakaszában figyelembe vegye.

(7) Az ügyész az e törvényben meghatározott feltételek esetén vádat emel, és a bíróság előtt – a magánvád és a pótmagánvád esetét kivéve – a vádat képviseli, vagy dönt a közvetítői eljárásra utalásról, a vádemelés elhalasztásáról, illetőleg részbeni mellőzéséről. Az ügyész a vádat elejtheti vagy módosíthatja. Az ügyész az ügy iratait a bírósági eljárásban megtekintheti, és indítványtételi jog illeti meg az ügyben felmerült minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt.

52. § (1) Ha e törvény másképp nem rendelkezik, könnyű testi sértés, magántitok megsértése, levéltitok megsértése, rágalmozás, becsületsértés és kegyeletsértés esetén a vádat mint magánvádló a sértett képviseli, feltéve, hogy az elkövető magánindítványra büntethető.

53. § (1) A sértett az e törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha

- a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette,
- b) az ügyész a vádemelést részben mellőzte,
- c) az ügyész a vádat elejtette,
- d) az ügyész a nyomozás eredményeként közvadra üldözendő bűncselekményt nem állapított meg, ezért nem emelt vádat, illetőleg a vád képviselőjét – magánvadás eljárásban elrendelt nyomozás eredményeként – nem vette át,
- e) az ügyész a tárgyaláson a vádat azért ejtette el, mert megítélése szerint a bűncselekmény nem közvadra üldözendő.

229. § (1) Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye – feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki –, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.

236. § A pótmagánvádló a bírósági eljárásban – ha e törvény másképp nem rendelkezik – az ügyész jogait gyakorolja, ideértve a vádlott személyi szabadságának elvonásával vagy korlátozásával járó kényszerintézkedés elrendelésének indítványozását. A vádlott szülői felügyeleti jogának megszüntetését a pótmagánvádló nem indítványozhatja.

324. § (1) Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult

- a) a vádlott,
- b) az ügyész,
- c) a pótmagánvádló,
- d) a védő, a vádlott hozzájárulása nélkül is,
- e) a vádlott örököse, a polgári jogi igénynek helyt adó rendelkezés ellen,
- f) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a vádlott hozzájárulása nélkül is – a nagykorú vádlott törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa,
- g) a magánfél, a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezés ellen,
- h) az, akivel szemben az ítélet rendelkezést tartalmaz, a reá vonatkozó rendelkezés ellen.

(2) Az ügyész a vádlott terhére és javára is, a pótmagánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet.

367/A. § (1) A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a harmadfokú bírósághoz

- a) a vádlott,

- b) az ügyész,
- c) a pótmagánvádló,
- d) a védő, a vádlott hozzájárulása nélkül is,
- e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a vádlott hozzájárulása nélkül is – a nagykorú vádlott törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa.

(2) Az ügyész a vádlott terhére és javára is, a pótmagánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet.

409. § (1) A terhelt terhére perújítási indítványt terjeszthet elő

- a) az ügyész,
 - b) a pótmagánvádló, a felmentett vádlott bűnösségének megállapítása érdekében.
- (2) A terhelt javára perújítási indítványt terjeszthet elő

- a) az ügyész,
- b) a terhelt,
- c) a védő, kivéve ha a terhelt ezt megtiltotta,
- d) a fiatakorú terhelt törvényes képviselője,
- e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a terhelt hozzájárulása nélkül is – a terhelt törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa,
- f) a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére, házastársa vagy élettársa, illetve amennyiben a terhelt halála óta több, mint ötven év telt el, oldalági rokona.

494. § (2) A magánvádlót a sértett jogain kívül a vád képviseletével járó jogok illetik meg.

496. § Az ügyész az ügy iratait a magánvádas eljárásban is megtekintheti, és a tárgyaláson jelen lehet. Az ügyész a vád képviseletét a magánvádlótól az eljárás bármely szakaszában átveheti, ez esetben a magánvádlót a sértett jogai illetik meg. Ha az ügyész a vád képviseletétől utóbb eláll, a vádat ismét a magánvádló képviseli. Az ügyész részére az ítéletet akkor kell kézbesíteni, ha a vád képviseletét átvette.

512. § (1) Az elsőfokú bíróság határozata ellen a magánvádló a vádlott terhére jelenthet be fellebbezést.

513. § (1) A másodfokú bíróság határozata ellen a magánvádló a vádlott terhére jelenthet be fellebbezést.

515. § (1) A magánvádló csak akkor terjeszthet elő perújítási indítványt, ha a terheltet felmentették, vagy az eljárást megszüntették.

– Magyarország Alaptörvénye az ügyészségről a következőket tartalmazza:

29. cikk (1) A legfőbb ügyész és az ügyészség független, az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint köztisztviselő az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője. Az ügyészség üldözi a bűncselekményeket, fellép más jogsértő cselekményekkel és mulasztásokkal szemben, valamint elősegíti a jogellenes cselekmények megelőzését.

(2) A legfőbb ügyész és az ügyészség

- a) törvényben meghatározottak szerint jogokat gyakorol a nyomozással összefüggésben;
- b) képviseli a köztisztviselőket a bírósági eljárásban;
- c) felügyeletet gyakorol a büntetés-végrehajtás törvényessége felett;
- d) a közérdek védelmezőjeként az Alaptörvény vagy törvény által meghatározott további feladat- és hatásköröket gyakorol.

Egyéb jogosítványt az ügyész számára nem, csupán a legfőbb ügyésznek határoz meg. Így a 24. cikk biztosítja számára a jogot, hogy kezdeményezze: az Alkotmánybíróság vizsgálja felül a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját; kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál az Alaptörvénynek, illetve az Alaptörvény módosításának a felülvizsgálatát a megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények tekintetében a kihirdetéstől számított harminc napon belül.

– Az ügyészségekről szóló 2011. évi CLXIII. törvény a III. Fejezetnek a büntetőbíróságok előtti ügyészi tevékenységről szóló 2. részében a következőképp rendelkezik:

21. § (1) Az ügyész az igazságszolgáltatás közreműködőjeként érvényesíti az állam büntetőigényét a büntetőbíróságok előtt, egyúttal közreműködik abban, hogy a bíróságok határozatai megfeleljenek az Alaptörvénynek és a törvényeknek.

(2) E feladat megvalósítása érdekében az ügyész

- a) a büntetőügyekben a tárgyaláson képviseli a vádat, a váddal rendelkezhet;
- b) a bíróság döntése előtt az ügyben felmerülő minden kérdésben indítványt tehet;
- c) gyakorolja a büntetőeljárási törvényben számára biztosított jogorvoslati jogokat.

– Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a pótmagánvád kérdéseivel.

A 72/B/2004. számú határozatában a 9/1992. (I. 30.) számú határozatára visszautalva megerősítette: az anyagi igazság érvényesülésére az Alkotmány éppúgy nem biztosít alanyi jogot, ahogyan arra sem, hogy egyetlen bírósági ítélet se legyen törvénytörő, a jogbiztonság követelményét a jogerő hozza összhangba; az alkotmányosan biztosított

jogorvoslati lehetőségek mellett beálló jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogorvoslat Alkotmányban garantált joga a rendes jogorvoslatra vonatkozik, ezért a pótmagánvádló korlátozott joga a felülvizsgálathoz nem ellentétes az Alkotmánnyal. „Valamennyi pótmagánvádlóra érvényes, hogy a büntetőjogi felelősség jogerős megállapításakor az elítélt terhére irányuló felülvizsgálati igényével szemben a törvényalkotó az ügy végleges lezárását és a jogerős bírósági döntés végrehajtását biztosító jogerőnek adott elsőbbséget, és valamennyi pótmagánvádlónak adott még egy esélyt, ha a bíróság a vádlottat nem büntette meg.” (3.1.,3.2,3.3,3.4.)

A 3112/2013. számú határozatában ugyancsak azt fejtette ki, hogy akkor, ha az ügyész a büntetőeljárást a törvényben meghatározott okok valamelyikére tekintettel megszünteti, vagy a már megindult bírósági eljárásban a vádat elejti, akkor az állam büntetőigénye az adott cselekmény, illetve személy tekintetében megszűnik; a pótmagánvádló fellépése esetén nincs állami büntetőigény, arról ugyanis az államot képviselő ügyész lemondott (ezzel azonos tartamú a 3113/2012., 3153/2013. számú határozat).

– A Kúria több jogegységi határozatában és testületi döntésében érintette a magánvád, illetve pótmagánvád kérdéseit. Ezek közül az értelmezendő rendelkezéssel hozható összefüggésbe a BJE 3/2010. számú jogegységi döntés. Abban leszögezte: a terhelt terhére szóló rendkívüli jogorvoslati indítványok – a perújítási és a felülvizsgálati indítvány – előterjesztésére vonatkozó ügyészi jogosultság az alapeljárásban betöltött ügyféli pozíciójából fakad, ugyanúgy, ahogy a pótmagánvádló és a magánvádló esetében.

IV. A Kúria álláspontja e szabályok értelmezése kapcsán a következő:

Az ügyész jogosítványaira vonatkozóan az Alaptörvény, az ügyészségi törvény és a Be. szabályait, valamint a hivatkozott alkotmánybírósági határozatokban és jogegységi döntésben kifejtetteket kell egybevetni.

Az Alaptörvény előzőekben idézett 29. cikkének (1) bekezdése és a (2) bekezdésének b) pontja szerint az ügyész az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádló az állam büntetőigényének kizárólagos érvényesítője, és ő képviseli a közvádat a bírósági eljárásban.

Az ügyészségről szóló törvény 21. § (1) bekezdése szerint az ügyész az igazságszolgáltatás közreműködőjeként érvényesíti az állam büntetőigényét a büntetőbíróságok előtt, egyúttal közreműködik abban, hogy a bíróságok határozatai megfeleljenek az Alaptörvénynek és a törvényeknek. A (2) bekezdésben felsorolt jogosítványai – amelyek szerint az ügyész a büntetőügyekben a tárgyaláson képviseli a vádat, a váddal rendelkezhet; a bíróság döntése előtt az ügyben felmerülő minden kérdésben indítványt tehet; gyakorolja a büntetőeljárás törvényben számára biztosított jogorvoslati jogokat – az ügyészt az (1) bekezdésben megjelölt feladat biztosítása érdekében illetik meg; ez a feladat pedig az, hogy igazságszolgáltatás közreműködőjeként érvényesítse az állam büntetőigényét a büntetőbíróságok előtt, és ennek során közreműködjön abban, hogy a bíróságok határozatai megfeleljenek az Alaptörvénynek és a törvényeknek.

Azaz az ügyész jogosítványai az Alaptörvény és az ügyészségi törvény szerint is abból fakadnak, hogy ő érvényesíti az állam büntetőjogi igényét a bíróságok előtt. Ennek megfelelően az ügyész a büntető igazságszolgáltatás közreműködőjeként a bíróság előtt mint a vád képviselője jár el.

A Be. 28. § – a III. pontban idézett – (7) bekezdésének utolsó mondata szerint az ügyész a bíróság előtti eljárásban az iratokat megtekintheti, és indítványtételi jog illeti meg az ügyben felmerült minden olyan kérdésben, amelyben a bíróság dönt.

Az ügyésznek a (7) bekezdés által biztosított jogosítványait az (1) bekezdés – amely szerint az ügyész a közvádló – keletkezteti; ennek megfelelően az indítványtételi jogosultsága a Be. szerint is a közvádlói funkciójából ered.

Ezt támasztja alá a rendelkezés szövegét meghatározó 2002. évi I. törvényhez fűzött indokolás is, amely szerint a 28. § (7) bekezdése az ügyésznek a vádemeléssel, valamint a bíróság előtti vádképviseléssel kapcsolatos jogait sorolja fel, mintegy összefoglalva a Be. más rendelkezéseiből kiolvasható, az ügyészt megillető jogokat.

Ezzel összhangban fejtette ki az Alkotmánybíróság 3112/2013. számú, valamint a 3113/2013., 3153/2013. számú határozataiban, hogy akkor, ha az ügyész a büntetőeljárást a törvényben meghatározott okok valamelyikére tekintettel megszünteti, vagy a már megindult bírósági eljárásban a vádat elejti, az állam büntetőigénye az adott cselekmény, illetve személy tekintetében megszűnik; a pótmagánvádló fellépése esetén nincs állami büntetőigény, arról ugyanis az államot képviselő ügyész lemondott.

A BJE 3/2010. számú jogegységi döntés szerint pedig a jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt terhére szóló rendkívüli jogorvoslati indítványok (felülvizsgálati indítvány, perújítási indítvány) előterjesztésére vonatkozó ügyészi jogosultság az alapeljárásban betöltött ügyféli pozícióból fakad ugyanúgy, mint a pótmagánvádló és a magánvádló esetében.

Azaz az igazságszolgáltatásban az ügyész a büntetőbírók előtt mint az eljárás résztvevője az állam büntetőigényét érvényesíti, és a Be. szerinti valamennyi jogosítványa – így az indítványtételi joga is – a bíróság előtti eljárásban „ügyfélként” illeti meg.

Akkor azonban, ha az egyébként a közvád alapján folytatandó eljárásokban az állam büntetőigénye megszűnik – akár azért, mert az ügyész a büntetőeljárás a törvényben meghatározott okok valamelyikére tekintettel megszüntette, akár azért, mert a már megindult bírósági eljárásban a vádat elejtette –, az ügyészt ügyfélként már nem illetik meg az olyan jogosítványok, amelyek vádlói feladatainak ellátásával járnak együtt.

Ezt erősíti a Be. 236. §-a; eszerint a pótmagánvádló a bírósági eljárásban – ha e törvény másképp nem rendelkezik – az ügyész jogait gyakorolja.

Ugyanez irányadó a magánvádas ügyekben.

Kétségtelen, hogy a Be. 496. § szerint az ügyész az ügy iratait a magánvádas eljárásban is megtekintheti, és a tárgyaláson jelen lehet, valamint a vád képviseletét a magánvádlótól az eljárás bármely szakaszában átveheti. Ezen időponttól kezdődően azonban ő jár el vádlóként, és az ehhez kapcsolódó jogokat is ő gyakorolja; ez esetben a magánvádlót a sértett jogai illetik meg.

Amennyiben azonban az ügyész nem vette át a vád képviseletét, illetve attól utóbb elállt, nem illetik meg a vádlói funkcióból eredő jogok, és a 494. § (2) bekezdése szerint a magánvád alapján folyó ügyekben a magánvádlót a sértett jogain kívül a vád képviseletével járó jogok is megilletik.

E rendelkezésekből következően a vádló a pótmagánvádló alapján folyó eljárásban a pótmagánvádló, a magánvádló alapján folyó ügyekben a magánvádló, és őket illetik meg a vádlói jogosítványok, így a jogorvoslati jog és a Be. 28. § (7) bekezdése szerinti indítványtételi jog is.

A rendes jogorvoslati jogra vonatkozó szabályok közül a 324. § (1) bekezdése az ügyészt és a pótmagánvádlót egyaránt mint az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosultat jelöli meg, ahogy a 367/A. § (1) bekezdése is mint a másodfokú határozat ellen fellebbezésre jogosultat.

Mindkét törvényhely (2) bekezdése tartalmazza azt, hogy az ügyész a vádlott terhére és javára is, a pótmagánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet.

A magánvádló alapján folyó külön eljárás szabályai hasonlóképp rendelkeznek; az 512. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság határozata ellen a magánvádló a vádlott terhére jelenthet be fellebbezést, ahogy az 513. § (1) bekezdése szerint a másodfokú határozat ellen is.

Egyik idézett törvényhely sem rendelkezik arról külön, hogy a pótmagánvádló, illetve magánvádló alapján folyó eljárásban az ügyészt nem illeti meg a fellebbezés joga; ennek ellenére – miután a jogorvoslati jog a vádlóhoz kötődik – fel sem merül, hogy párhuzamosan fellebbezési jog illetné meg az ügyészt is, és így a vád képviseletét a pótmagánvádló és az ügyész együtt látná el, ahogy a magánvádló és az ügyész esetében sem.

A vádlói funkció tehát nem halmozódik.

A felülvizsgálati eljárás kezdeményezése sem csupán indítványozási, hanem rendkívüli jogorvoslati jog.

Miként az alapeljárásban, úgy a perújítási és a felülvizsgálati eljárásban is a vádlói szerephez kötődnek az ügyészt, illetve a pótmagánvádlót, valamint a magánvádlót megillető jogorvoslati jogosultságok. Az ügyészt a rendkívüli jogorvoslat indítványozásának joga – a legfőbb ügyészt a Be. XIX. Fejezete által biztosított törvényesség érdekében gyakorolható jogorvoslati jogosultságának kivételével – azokban az ügyekben illeti meg, ahol ügyész képviselte a vádat. Azokban az ügyekben, ahol a vádat a pótmagánvádló képviselte, a pótmagánvádlót, amelyekben pedig vádlóként a magánvádló járt el, a magánvádlót illetik meg.

Abból, hogy a törvény nem tartalmaz az ügyészre kifejezetten tiltó rendelkezést a perújítási és a felülvizsgálati eljárás szabályai között, éppúgy, mint a rendes jogorvoslatra vonatkozó szabályok között sem, nem következik, hogy az ügyészt a pótmagánvádló és a magánvádló mellett is megilleti a felülvizsgálat indítványozásának jogosultsága.

A vádlóhoz kötődő jogok azokban az ügyekben, amelyekben a vádat a pótmagánvádló, illetve a magánvádló képviseli, főszabályként a pótmagánvádlót, illetve magánvádlót illetik meg. Ezért ha a törvény feljogosítani kívánja az ügyészt az ilyen ügyekben is a felülvizsgálat kezdeményezésére, akkor nem ezt tiltó, hanem ezt megengedő rendelkezést indokolt adnia.

Mindezekre figyelemmel a 417. § (1) bekezdésének logikai értelmezése szerint akkor, ha a vádat magánvádló vagy pótmagánvádló képviselte, a 416. § (1) bekezdés a)–d) pontjaiban megjelölt felülvizsgálati okokra tekintettel az ügyész nem nyújthat be felülvizsgálati indítványt.

Ezt támasztják alá a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szabályai is; így a 422. § (1)–(2) bekezdése szerint akkor, ha a vádat az ügyész képviselte, a felülvizsgálati indítványt nyilatkozattételre a Legfőbb Ügyészségnek kell megküldeni, a magánvádas és a pótmagánvádló alapján folytatott eljárásban pedig a magánvádlónak, illetve a pótmagánvádlónak;

a 425. § (1) bekezdése szerint a legfőbb ügyész vagy képviselője jelenléte a felülvizsgálati eljárásban a nyilvános ülésen akkor kötelező, ha a vádat az ügyész képviselte.

Ennek nem mond ellent az sem, hogy a pótmagánvádló, illetve a magánvádló joga a felülvizsgálati indítvány előterjesztésére korlátozott.

Ahogy az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) számú, valamint a 72/B/2004. számú határozatában kifejtette: a jogorvoslat garantált joga a rendes jogorvoslatra vonatkozik, a pótmagánvádló korlátozott jogával a törvényalkotó az ügy végleges lezárását és a jogerős bírósági döntés végrehajtását biztosító jogerőnek adott elsőbbséget.

Az előbbiekben kifejtettek azonban nem vonatkoznak a Be. 416. § (1) bekezdés e) és g) pontja alapján indítható felülvizsgálati eljárásokra, miután ezekben az esetekben a 417. § (2) bekezdése nevesítve kötelezi a legfőbb ügyészt a felülvizsgálati indítvány benyújtására.

Ügyszintén nem befolyásolják a legfőbb ügyésznek a Be. XIX. Fejezetében biztosított jogorvoslati jogosultságát a törvényesség érdekében.

Mindez összhangban áll a Be. 236. §-ának azon rendelkezésével is, amely szerint az ügyész jogait a pótmagánvádló akkor gyakorolja, ha a törvény másképp nem rendelkezik; ezekben az esetekben annak ellenére, hogy az alapeljárás pótmagánvád alapján folyt, a hivatkozott – eltérő – rendelkezés alapján gyakorol rendkívüli jogorvoslati jogot a legfőbb ügyész.

.....

A fentiekre figyelemmel a Kúria az ítélkezési gyakorlat egységessége érdekében a jogegységi eljárást lefolytatta és a Bszi. 27. §-ának (1) bekezdése szerint megtartott ülésen, a Bszi. 40. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező rész szerinti jogegységi határozatot hozta meg.

A jogegységi határozatot a Bszi. 42. § (1) bekezdésére figyelemmel a Magyar Közlönyben, a központi honlapon és a Kúria honlapján közzéteszi.

Budapest, 2013. november 13.

Dr. Kónya István s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Mészár Róza s. k.,
előadó bíró

Dr. Akác József s. k.,
bíró

Dr. Csere Katalin s. k.,
bíró

Dr. Katona Sándor s. k.,
bíró

a jogegységi tanács tagjai

Utasítások

A legfőbb ügyész 26/2013. (XII. 21.) LÜ utasítása a Legfőbb Ügyészség egyes gazdálkodási szabályairól szóló 6/2010. (ÜK. 6.) LÜ utasítás módosításáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – az ügyészségi érdek-képviselői szervek és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa véleményét is figyelembe véve – a következő utasítást adom ki:

- 1. §** A Legfőbb Ügyészség egyes gazdálkodási szabályairól szóló 6/2010. (ÜK. 6.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Ut.) 3. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- „(1) A 2. § (3) bekezdésében meghatározott költségvetést, továbbá a (4) bekezdésében foglalt kiemelt előirányzatokat, valamint a költségvetésben jóváhagyott előirányzatnak a fejezetet irányító szerv engedélyezési jogkörébe tartozó évközi megváltoztatását – módosítást, illetve átcsoportosítást – a gazdasági főigazgatónak a főtitkár útján tett előterjesztése alapján a legfőbb ügyész hagyja jóvá.
- (2) A költségvetésben jóváhagyott előirányzatnak a költségvetési szerv előirányzat-változtatási jogkörébe tartozó
- a) a működési és felhalmozási költségvetés, valamint a kölcsönök előirányzat-csoportokon belül a kiemelt előirányzatok közötti átcsoportosításokat,
- b) felújítási feladat más előirányzat terhére történő megvalósítását,
- c) a jóváhagyott előző évi előirányzat-maradvány felhasználását
- az utasításban meghatározott átruházott hatáskörben – a legfőbb ügyész, a főtitkár és a Magyar Államkincstár egyidejű tájékoztatása mellett – a gazdasági főigazgató hagyja jóvá.”
- 2. §** (1) Az Ut. 5. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A 3. § (4) bekezdésében meghatározott előirányzatok körére kötelezettségvállalásra jogosult: az utasításban meghatározott átruházott hatáskörben:]
„ba) a legfőbb ügyész helyettes, a főtitkár,”
- (2) Az Ut. 5. § (1) bekezdés b) pont bh) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A 3. § (4) bekezdésében meghatározott előirányzatok körére kötelezettségvállalásra jogosult: az utasításban meghatározott átruházott hatáskörben:]
„bh) a legfőbb ügyész, a legfőbb ügyész helyettes, a főtitkár által írásban felhatalmazott ügyészségi alkalmazott.”
- 3. §** (1) Az Ut. 13. § (3) bekezdés b) pont ba) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az 5. § (1) bekezdés szerinti kötelezettségvállalás esetén utalványozásra jogosult: az utasításban átruházott hatáskörben:]
„ba) a legfőbb ügyész helyettes, a főtitkár,”
- (2) Az Ut. 13. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az 5. § (1) bekezdés szerinti kötelezettségvállalás esetén utalványozásra jogosult:]
„c) a legfőbb ügyész, a legfőbb ügyész helyettes, a főtitkár által írásban felhatalmazott ügyészségi alkalmazott.”
- 4. §** Az Ut.
- a) 5. §-ának (4) bekezdésében a „helyettes kötelezettségvállalási” szövegrész helyébe a „helyettes és a főtitkár kötelezettségvállalási”,
- b) 5. §-ának (6) bekezdésében a „megbízott” szövegrész helyébe a „felhatalmazott”,
- c) 6. §-a (2) bekezdésének b) pontjában és 13. §-a (5) bekezdésének b) pontjában a „megbízott” szövegrész helyébe a „felhatalmazott”,
- d) 11. §-ának (3) bekezdésében a „meghatalmazott személy” szövegrész helyébe a „kijelölt ügyészségi alkalmazott”,
- e) 14. §-ának (4) bekezdésében a „kijelölt személyekről” szövegrész helyébe a „felhatalmazott ügyészségi alkalmazottakról”
- szöveg lép.

- 5. §** (1) Ez az utasítás 2014. január 1-jén lép hatályba.
(2) Hatályát veszti az Ut. 1. § (2) bekezdés a) pontjában az „önállóan működő és gazdálkodó” szövegrész.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

A legfőbb ügyész 27/2013. (XII. 21.) LÜ utasítása az esélyegyenlőségről

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 63. §-ának (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel, az egyenlő bánásmód elveinek tiszteletben tartása és az esélyegyenlőség elősegítése érdekében, az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 8. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – az ügyészségi munkavállalói érdek-képviselői szervezetek és az Ügyészségi Alkalmazottak Országos Tanácsa egyetértésével – a következő utasítást adom ki:

Az egyenlő bánásmód követelménye, megkülönböztetés tilalma

- 1. §** (1) Az ügyészi szervezetben a foglalkoztatás során tilos az ügyészségi alkalmazottak hátrányos megkülönböztetése.
(2) A hátrányos megkülönböztetés tilalma kiterjed különösen az ügyészségi szolgálati viszony létesítésére, az illetmény és a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Üjt.) szerinti egyéb javadalmazások, kedvezmények és költségterítések megállapítására, a képzés, a továbbképzés, továbbá más ösztönzési formák meghatározására, a szolgálati viszony megszűnésével, valamint az ügyészségi foglalkoztatással összefüggő egyéb kérdésekre.
(3) Kiterjed a tilalom a munkára jelentkezők és az ügyészségi alkalmazottak bárminemű – különösen életkor, nem, családi állapot, anyaság (várandósság), apaság, nemzetiség, nemzetiséghez való tartozás, faj, származás, vallás, politikai meggyőződés, érdek-képviselői szervhez való tartozás miatti – diszkriminációjára is.
(4) A foglalkoztatás jellegéből és természetéből egyértelműen következő lényeges és jogszerű feltételre alapított arányos megkülönböztetés el nem kerülhető esetei nem jelentik az egyenlő bánásmód követelményének megsértését.

Az emberi méltóság tiszteletben tartása

- 2. §** (1) A foglalkoztatás során tiszteletben kell tartani az ügyészségi alkalmazottak emberi értékeit, méltóságát, személyiségét.
(2) Az ügyészi szervezeti érdekek mellett az ügyészségi alkalmazottak érdekeit is figyelembe véve olyan munkafeltételeket és munkakörülményeket, továbbá munkahelyi légkört kell kialakítani, amelyek hozzájárulnak az (1) bekezdésben megjelölt alapvető értékeknek a megőrzéséhez és megerősítéséhez.

Méltányos és rugalmas bánásmód

- 3. §** Az egyenlő bánásmód elvének érvényesítése és a megkülönböztetés tilalmának alkalmazása mellett az ügyészségi alkalmazottak foglalkoztatása során felmerülő egyenlőtlenségek megszüntetése érdekében olyan megoldásokra kell törekedni, amelyek az érintettek foglalkoztatási helyzetének megőrzésére, lehetőség szerint annak javítására irányulnak.

Az esélyegyenlőség elősegítése

- 4. §** A munkáltató az esélyegyenlőség megvalósulását intézkedéseivel segíti elő, különösen
a) az adható juttatások keretei között a juttatás rendeltetésének mérlegelésével a hátrányos helyzetben lévő ügyészségi alkalmazottak csoportjaival szemben előnyös megkülönböztetést alkalmazhat,

- b) gondot fordít az épületek tervezésénél, felújításánál, az irodabútorok beszerzésénél a fogyatékos ügyészségi alkalmazottak munkakörülményeinek javítására,
- c) a negyvenedik életévet betöltött ügyészségi alkalmazottak számára az angol, francia vagy német nyelv tanulását munkaidő-kedvezményrel támogatja,
- d) biztosítja a szülési szabadságát vagy gyermeke gondozása miatt fizetés nélküli szabadságát töltő ügyészségi alkalmazottak részvételét – az ügyészség éves költségvetésében rendelkezésre álló előirányzattól függően – az általuk kezdeményezett, munkakörük betöltéséhez szükséges szakmai ismereteket adó továbbképzésen,
- e) a tizenkettedik életévet be nem töltött gyermeket saját háztartásában nevelő ügyészségi alkalmazottak részére szabadságuk kiadására vonatkozó további kedvezményként a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 122. §-ának (2) bekezdésében meghatározott hét munkanapon túl – harminc nappal korábban igényelt – további hét munkanap szabadság kiadását biztosítja a nevelési-oktatási intézményben elrendelt szünet idejére,
- f) a rendkívüli munkavégzés elrendelése során méltányosan mérlegeli a fogyatékosok, a tizedik életévet be nem töltött gyermeket egyedül nevelők, a hozzátartozót személyesen tartósan ápoló ügyészségi alkalmazottak speciális helyzetét.

Az egyenlő bánásmód elvének megsértése esetén követendő eljárás

- 5. §**
- (1) Az egyenlő bánásmód elvének megsértése esetén lehetőséget kell biztosítani a sérelem orvoslására.
 - (2) Az egyenlő bánásmód megsértése esetén a sérelmet szenvedett ügyészségi alkalmazott indokainak megjelölésével a legfőbb ügyész által kijelölt esélyegyenlőségi referenshez (a továbbiakban: referens) fordulhat az egyébként nyitva álló jogorvoslati és egyeztetési lehetőségen kívül. A referens a sérelemmel kapcsolatos álláspontját tizenöt napon belül írásban a sérelmet szenvedetthez és a kialakult – jogszabályba ütköző – helyzet megszüntetésére jogosult ügyészségi vezetőhöz (a továbbiakban: munkahelyi vezető) továbbítja. A munkahelyi vezető a kérdésben tizenöt napon belül írásban dönt, az ügyészségi alkalmazott kezdeményezésére intézkedése végrehajtását felfüggesztheti. A döntésről a sérelmet szenvedettet írásban értesíteni kell.
 - (3) Amennyiben a sérelem valósnak bizonyul, az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő állapotot kell kialakítani. Ha a sérelmet szenvedett ügyészségi alkalmazott a kialakított állapotot továbbra is sérelmesnek tartja, az Üjt.-ben vagy más jogszabályban foglaltak szerint kezdeményezhet jogvitát vagy egyéb eljárást.
 - (4) A munkahelyi vezető a döntésének egy-egy példányát megküldi a referensnek, valamint a Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály vezetőjének.

Vegyes rendelkezések

- 6. §**
- A referens az esélyegyenlőség elősegítése érdekében évente
- a) felülvizsgálja a 4. §-ban foglalt rendelkezések teljesülését, szükség esetén javaslatot tesz azok módosítására, kiegészítésére,
 - b) március 31. napjáig esélyegyenlőségi jelentést készít a legfőbb ügyész részére az Ebktv.-ben és az utasításban foglalt rendelkezések teljesüléséről.

- 7. §**
- (1) Ez az utasítás a közzétételét követő hónap első napján lép hatályba.
 - (2) Hatályát veszti az esélyegyenlőségről szóló 5/2007. (ÜK. 4.) LÜ utasítás.

*Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész*

Körlevelek

A legfőbb ügyész 2/2013. (XII. 31.) LÜ körlevele az ügyészégi arculatról

Az ügyészegről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 9. §-ának (3) bekezdése alapján a következő körlevelet adom ki:

1. Az ügyészség védjegyét és az ügyészégi jelvényt, valamint az ügyészségen használt ügyészégi levélpapír, boríték, meghívó, névjegykártya, irat- és könyvborító formáját, a használandó betűtípust, valamint a sajtótájékoztatók háttérét az ügyészégi arculat tartalmazza.
2. A kiadmányozási jogkörrel rendelkező ügyészek és más ügyészégi alkalmazottak az 1. pont szerinti levélpapírt, borítékot, meghívót, névjegykártyát, irat- és könyvborítót, továbbá betűtípust alkalmazzák.
3. Az ügyészégi arculatot a melléklet tartalmazza.
4. Ezt a körlevelet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni, de 2014. június 30-ig a rendelkezésre álló készletek felhasználhatók.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

Melléklet a 2/2013. (XII. 31.) LÜ körlevélhez¹

¹ A mellékletet az intranet közli.

**A Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály és az Informatikai Főosztály vezetőjének
7/2013. (XII. 31.) együttes főov. körlevele
formanyomtatványok bevezetéséről, valamint az ügyészi szervezetben használatos egyes
formanyomtatványokról szóló 2/2007. (ÜK. 2.) főov. körlevél módosításáról**

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 9. §-ának (3) bekezdésében, valamint az egyes formanyomtatványok bevezetésének és módosításának rendjéről szóló 3/2007. (ÜK. 2.) LÜ utasítás 2. § (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következő körlevelet adjuk ki:

1. A 2/2013. (XII. 31.) LÜ körlevéllel bevezetett ügyészségi arculatra tekintettel
 - a) az 1. melléklet¹ szerinti formátumú „Előre nyomtatott levélpapír protokolláris célokra”,
 - b) a 2. melléklet² szerinti formátumú „Meghívó (az alkalomnak megfelelően kiegészített belívvel)”,
 - c) a 3. melléklet³ szerinti formátumú „Papír iratborító (dosszié)”
elnevezésű formanyomtatványt vezetünk be.

2. Az ügyészi szervezetben használatos egyes formanyomtatványokról szóló 2/2007. (ÜK. 2.) főov. körlevél 2. számú melléklete a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Sorszám	r.sz.	Cím*
44.*	4001	Előre nyomtatott levélpapír protokolláris célokra (Szem.)
45.*	4002	Meghívó (az alkalomnak megfelelően kiegészített belívvel) (Szem.)
46.*	4003	Papír iratborító (dosszié) (Szem.)”

*= a szöveg utáni jelölések a szakterületi tevékenységekre utaló rövidítések.

3. A körlevélben foglaltakat a közzétételét követő naptól kell alkalmazni, de 2014. június 30-ig a rendelkezésre álló készletek felhasználhatók.

Dr. Almási Eszter s. k.,
mb. főosztályvezető ügyész

Dr. Nagy Tibor s. k.,
főosztályvezető ügyész

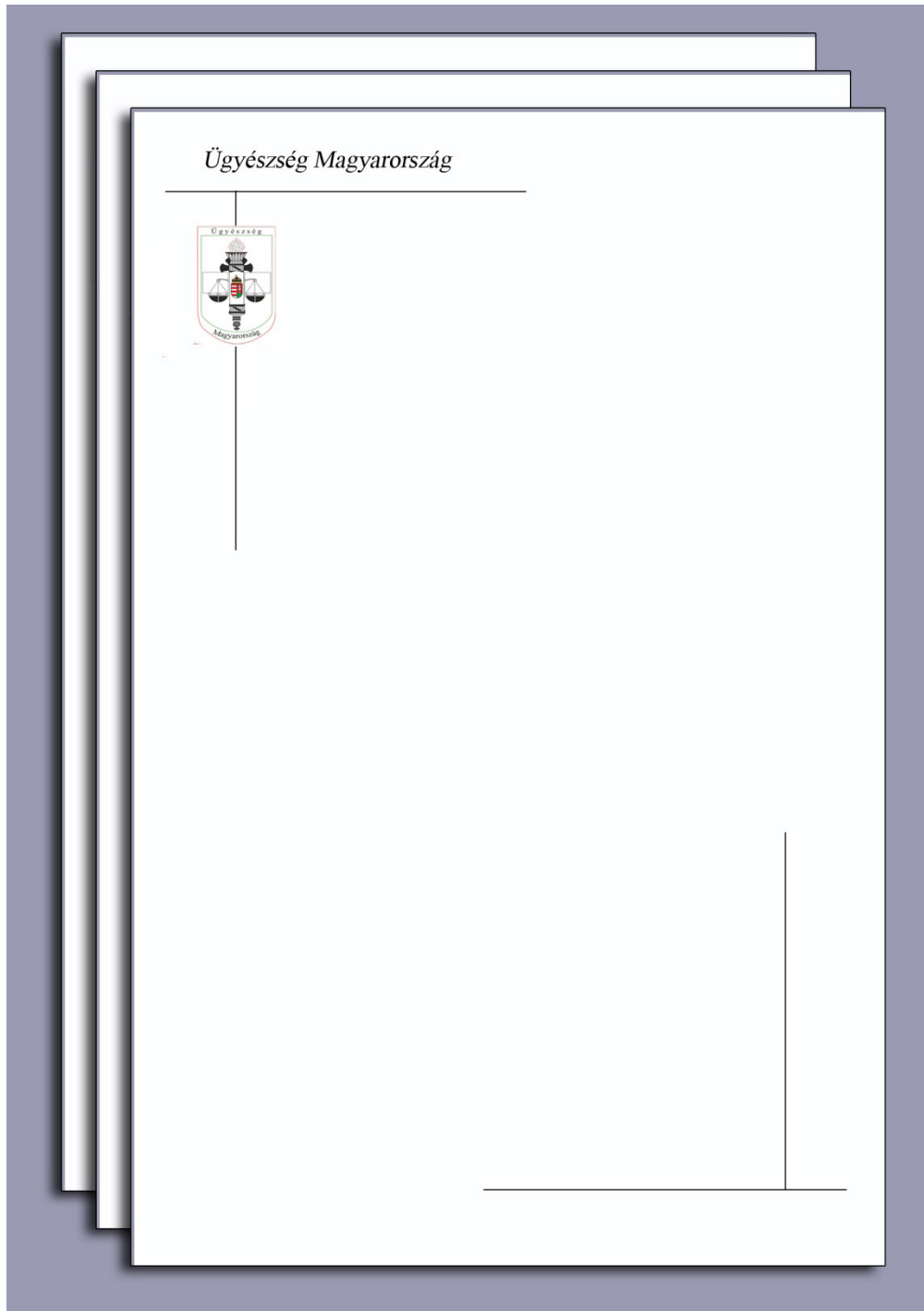
¹ A mellékletet az érdekeltek közvetlenül kapják meg.

² A mellékletet az érdekeltek közvetlenül kapják meg.

³ A mellékletet az érdekeltek közvetlenül kapják meg.

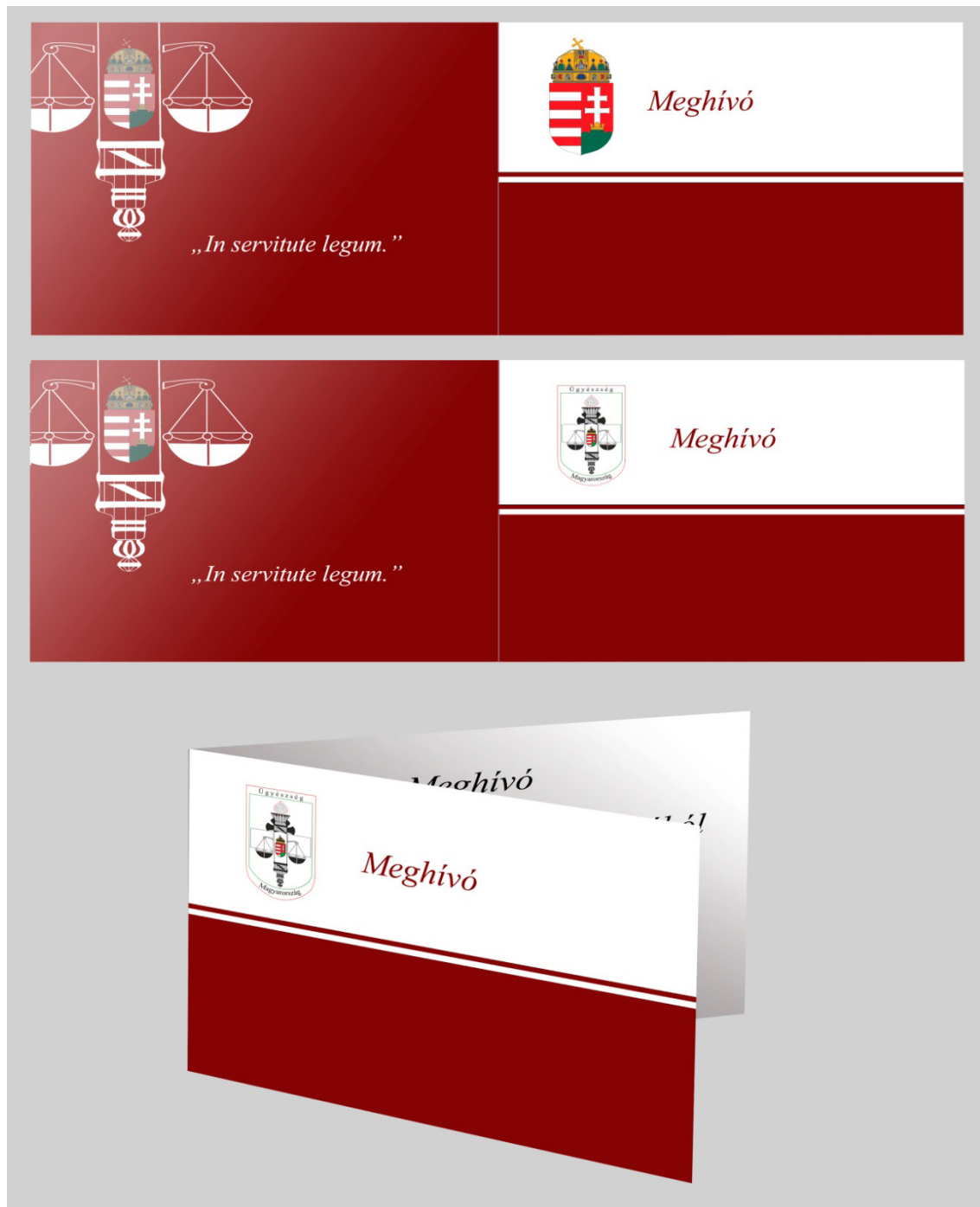
1. melléklet a 7/2013. (XII. 31.) együttes főv. körlevélhez

Előre nyomtatott levélpapír protokolláris célokra

2. melléklet a 7/2013. (XII. 31.) együttes főov. körlevélhez

Meghívó (az alkalomnak megfelelően kiegészített belívvel)

Megjegyzés: a címeres változat csak legfőbb ügyészi használatra készülhet!

3. melléklet a 7/2013. (XII. 31.) együttes főov. körlevélhez

Papír iratborító (dosszié)

A Közérdekvédelmi Főosztály, a Büntetőbírósi Ügyek Főosztálya, valamint a Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Főosztály vezetőjének 8/2013. (XII. 31.) együttes főv. körlevele a lakásmaffia ügyekben adandó tájékoztatásról szóló 4/2008. (ÜK. 6.) együttes főv. körlevél módosításáról

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény 9. §-ának (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következő körlevelet adjuk ki:

1. A lakásmaffia ügyekben adandó tájékoztatásról szóló 4/2008. (ÜK. 6.) együttes főv. körlevél (a továbbiakban: körlevél) 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
„1. pont
Az ún. lakásmaffia ügyek tárgya olyan bűncselekmény, ahol a természetes vagy jogi személy sértett tulajdonában vagy jogszerű rendelkezése alatt álló lakás megszerzése – vagy annak megkísérlése – jogellenesen, különösen
a) erőszakkal, fenyegetéssel, akaratnyilvánításra, illetve védekezésre képtelen állapot kihasználásával,
b) más rászorult helyzetét kihasználva, olyan különösen aránytalan mértékű ellenszolgáltatást tartalmazó megállapodást kikötve, amely alkalmas arra, hogy annak teljesítése a megállapodás kötelezettjét, a megállapodás kötelezettjének a vele közös háztartásban élő hozzátartozóját, illetve a megállapodás kötelezettje által tartási kötelezettség alapján eltartott személyt súlyos vagy további súlyos nélkülözésnek tegye ki,
c) hivatali kötelezettség megszegésével, hivatali hatáskör túllépésével, jogtalan előny juttatásával vagy ennek ígéretével
valósul meg.”
2. A körlevél 6. pontjának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az összefoglaló jelentésnek a közjogi része tartalmazza a szakág által az előző évben vizsgált ügyek számát, az ügyészi fellépések számát és azok eredményességét. Abban az esetben, ha fellépés azért nem történt, mert az ügyész mérlegelési jogkörében annak mellőzése mellett döntött, akkor a jelentésnek az ilyen ügyek számát kell tartalmaznia. A mellékletben közölni kell az érintett ügyek ügyészségi és bírósági (hatósági) ügyszámát, valamint abban az esetben, ha az ügyész döntésének felterjesztése nem történt meg, a döntés, illetve a fellépés mellőzéséről szóló feljegyzés másolatát.”
3. A körlevél
a) 2. pontjának (1)-(2) bekezdésében, 3. pontjában, 4. pontjának (1)-(2) bekezdésében a „magánjogi és közigazgatási jogi” szövegrész helyébe a „közjogi”,
b) 7. pontjában a „Magánjogi Főosztályára, a Közigazgatási Jogi Főosztályára” szövegrész helyébe a „Közérdekvédelmi Főosztályára” szöveg lép.
4. Ezt a körlevelet – a folyamatban lévő ügyekben is – a közzétételét követő naptól kell alkalmazni.

Dr. Seereiner Imre s. k.,
főosztályvezető ügyész

Dr. Sódor István s. k.,
főosztályvezető ügyész

Dr. Láng László s. k.,
főosztályvezető ügyész

Személyi hírek

Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

dr. Görög Julianna mb. legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyészt – szolgálati helyén – az Általános Ügyek Osztályán,
dr. Illés Irén legfőbb ügyészségi tanácsos, mb. legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyészt – szolgálati helyén – a Nemzetközi Jogsegély Ügyek Osztályán,

dr. Mike Sándor mb. legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyészt – szolgálati helyén – az Elvi Elemző és Értékelő Osztályon legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyésszé;

dr. Kaszapné dr. Szolnoki Erzsébet mb. győri fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyészt – szolgálati helyén – fellebbviteli főügyészségi osztályvezető ügyésszé;

dr. Horváth Krisztina mb. fővárosi főügyészségi osztályvezető ügyészt – szolgálati helyén – a Kerületi Ügyészségek Másodfokú Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Osztályon,

dr. Lövei Ágnes mb. Pest megyei főügyészségi osztályvezető ügyészt – szolgálati helyén – a Gazdasági és Vagyon Elleni Bűnügyek Osztályán főügyészségi osztályvezető ügyésszé;

dr. Petró Csaba mb. szikszói járási vezető ügyészt – szolgálati helyén – vezető ügyésszé;

dr. Nagy Károly mb. kaposvári járási ügyészségi csoportvezető ügyészt – szolgálati helyén – a Kiemelt Gazdasági és Vagyon Elleni Bűnügyeket Feldolgozó Csoport csoportvezető ügyészévé;

dr. Bejczy Alexa budapesti és

dr. Borsos Balázs szekszárdi nyomozó ügyészségi,

dr. Bugovicsné dr. Pák Viktória győri,

dr. Kovács Éva dabasi,

dr. Szabó Ákos monori járási ügyészségi

alügyészeket – szolgálati helyükön – ügyésszé;

Boriné dr. Tolnai Krisztina budapesti I. és XII. kerületi ügyészségi fogalmazót fővárosi kerületi ügyészséghez,

dr. Hancz Melindát a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztályára alügyésszé;

Benkőné Nagy Katalin Beátát,

Fejes Katalint,

Gyökeri Mónikát és

Hegedűs Melindát

fővárosi kerületi ügyészséghez,

dr. Tóth Veronikát a Pestvidéki Nyomozó Ügyészséghez

ügyészségi megbízottá.

Áthelyezések és kinevezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Ibolya Tibor Béla mb. legfőbb ügyészségi főosztályvezető-helyettes ügyészt, mb. fővárosi főügyészt a Fővárosi Főügyészségre, és ezzel egyidejűleg kinevezte főügyésszé;

dr. Zelenák Melinda bonyhádi járási ügyészségi fogalmazót a Paksi Járási Ügyészséghez, és egyidejűleg kinevezte alügyésszé.

Áthelyezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Aleku Mónika mb. fővárosi főügyészségi csoportvezető ügyészt az Informatikai Főosztályra legfőbb ügyészségi ügyészi,

dr. Bakó József Ádám budapesti X. és XVII. kerületi ügyészségi ügyészt a Központi Nyomozó Főügyészségre és

dr. Kruzslicz Nóra budapesti II. és III. kerületi ügyészségi ügyészt a Fővárosi Főügyészségre főügyészségi ügyészi,

dr. Szekeres Ibolya Ilona címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, fővárosi főügyészségi ügyészt a Budapesti Közérdekvédelmi Ügyészségre ügyészi munkakörbe;

dr. Unger Hajnalka budapesti VI. és VII. kerületi ügyészségi ügyészt a Szombathelyi Nyomozó Ügyészségre és a Sárvári Járási Ügyészségre, változó szolgálati helyre,

dr. Zsögönyné dr. Jeney Klára budakörnyéki járási ügyészségi ügyészt a Nyíregyházi Járási Ügyészséghez,

dr. Farkas Helga soproni járási ügyészségi fogalmazót a Salgótarjáni Járási Ügyészséghez.

Kirendelés

A fővárosi főügyész kirendelte

dr. Horváth Zsolt Benedek budapesti I. és XII. kerületi ügyészségi ügyészt a Legfőbb Ügyészség Gyermek- és Fiatalokorúak Bűnügyeinek Önálló Osztályára.

Szolgálati viszony megszűnések

Szolgálati viszonya megszűnt, illetve megszűnik

dr. Borsa Iván címzetes főügyészségi ügyész, budapesti I. és XII. kerületi vezetőhelyettes ügyésznek 2014. évi július hó 20. napjával,

ifj. dr. Zemplényi László békéscsabai járási ügyészségi fogalmazónak 2013. évi december hó 6. napjával,

Novák Tiborné legfőbb ügyészségi írnoknak 2013. évi december hó 30. napjával.

Halálozás

Dr. Balogh Zoltán Tiborné címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, ny. Borsod-Abaúj-Zemplén megyei főügyészségi ügyész 2013. évi november hó 12. napján, életének 64. évében elhunyt.

Az ügyészi szervezet saját halottjaként temettette el.

Közlemények

Tájékoztatás az ügyészség 24. szakmai-tudományos tanácskozásán elismerésben részesített ügyészségi alkalmazottakról

(Budapest, 2013. november 21–22.)

Legfőbb Ügyész úr elismerésben részesítette az ügyészség 24. szakmai-tudományos tanácskozásán kiváló teljesítményt nyújtott előadókat.

I/A. Büntetőjogi szekció

1. Dr. Szabó Imre alügyész
(Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség)
„Büntethetőséget kizáró ok a szerzői jogok megsértése tényállásában”;
2. Dr. Balogh Nikoletta ügyészségi fogalmazó
(Fehérgyarmati Járási Ügyészség)
„A környezetvédelem és a büntetőjog, különös tekintettel az ügyészi intézkedésekre és az új Btk.-ra”;

3. Dr. Korpás Károly vezető ügyész
(Szolnoki Járási Ügyészség)
„A jogos védelemmel kapcsolatos gyakorlati problémák”,
4. Dr. Aradi Csilla ügyészségi fogalmazó
(Tatabányai Járási Ügyészség)
„Szükségesség és/vagy arányosság. Mikor jogos a védelem?”,
5. Dr. Bolla Zoltán László alügyész
(Sárvári Járási Ügyészség)
„A jogos védelem szabályozásának változása”,
6. Dr. Gyüre Péter ügyészségi fogalmazó
(Kisvárdai Járási Ügyészség)
„Jogos védelem új szabályai és ezzel kapcsolatos problémák”,

című előadással.

I/B. Büntetőjogi szekció

1. Dr. Lengyel Linda ügyészségi fogalmazó
(Kiskőrösi Járási Ügyészség)
„A gyermekbarát igazságszolgáltatás”,
2. Dr. Egressy Natália ügyészségi fogalmazó
(Pestvidéki Nyomozó Ügyészség)
Dr. Müller Nikolett ügyészségi fogalmazó
(Budakörnyéki Járási Ügyészség)
„A gyermekbarát igazságszolgáltatás, különös tekintettel a kihallgatás körülményeire”,
3. Dr. Szász Gabriella ügyészségi fogalmazó
(Debreceni Járási Ügyészség)
„Gyerekpőben a gyermekbarát igazságszolgáltatás?”,
4. Dr. Horváth Edit ügyész
(Lenti Járási Ügyészség)
„A zaklatás vétségének minősítési kérdései fél évtized bírói gyakorlatának tükrében”,
5. Dr. Miskolczi Valéria ügyészségi fogalmazó
(Veszprémi Járási Ügyészség)
Dr. Minorics Klaudia ügyészségi fogalmazó
(Tapolcai Járási Ügyészség)
„A Btk. új szabályainak érvényesülése a gyermek- és fiatalkorúak elleni eljárásokban”,
6. Dr. Kianek Zsuzsanna ügyészségi fogalmazó
(Tatabányai Járási Ügyészség)
„A gyermekkorú tanúk kihallgatása a büntetőeljárásban”,
7. Rácsokné dr. Fügedi Zsófia Eszter ügyész
(Miskolci Járási Ügyészség)
„A nők sérelmére elkövetett családon belüli erőszak”

című előadással.

I/C. Büntetőjogi szekció

1. Dr. Tihanyi Dániel ügyészségi fogalmazó
(Szolnoki Járási Ügyészség)
„Az orvhalászat egyes kérdéseiről”
 2. Dr. Smidéliusz Péter ügyészségi fogalmazó
(Szombathelyi Járási Ügyészség)
„A gépjármű kilométer-számláló műszer által jelzett érték meghamisítása és az ezzel kapcsolatos csalások”
 3. Dr. Dobos Rita ügyész
(Nyíregyházi Járási Ügyészség)
„Az intézkedések és az elterelés lehetőségeinek gyakorlati tapasztalatai a Btk. tükrében”
 4. Dr. Lánczi Rajmund János ügyész
(Szolnoki Járási Ügyészség)
„A közlekedési bűncselekmények anyagi jogi szabályainak módosulása az új büntető törvénykönyvben, és az ebből eredő jogalkalmazási és jogértelmezési problémák”
 5. Dr. Drávecz Péter ügyészségi fogalmazó
(Siklói Járási Ügyészség)
„Az asztallábtól a szamurájkardig: széljegyzetek az emberi élet kioltására alkalmas eszközök vizsgálatához”
- című előadással.

II. Büntetőeljárás jogi szekció

1. Dr. Fábián Anna ügyészségi fogalmazó
(Szolnoki Járási Ügyészség)
Dr. Timár-Faragó Zsuzsanna ügyészségi fogalmazó
(Szolnoki Járási Ügyészség)
„A rendőri jelentés felhasználhatósága a bizonyítási eljárásban”
 2. Dr. Megyeri Gábor Pál ügyész
(Budapesti II. és III. Kerületi Ügyészség)
„A jogi személy büntetőjogi felelősségével kapcsolatos gyakorlati problémák”
 3. Dr. Jánosi Attila ügyészségi fogalmazó
(Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség)
„A poligráf büntetőeljárásban történő alkalmazásának gyakorlati kérdései”
 4. Dr. Tóth-Zsámboki Judit alügyész (Kiskőrösi Járási Ügyészség)
„A poligráf alkalmazási lehetőségei a büntetőeljárásban”
- című előadással.

III. Büntetés-végrehajtási szekció

1. Dr. Petes Judit ügyészségi fogalmazó
(Kőszegi Járási Ügyészség)
„Az elítéltek munkáltatása a Szombathelyi Országos Büntetés- végrehajtási Intézetben”
2. Dr. Körmendy András főügyészségi ügyész
(Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség)
„A fogvatartottak meghallgatása a fogva tartás törvényességi felügyeletében”
3. Dr. Szivoczka Petra ügyészségi fogalmazó
(Bajai Járási Ügyészség)
„Gyakorlati nehézségek a közérdekű munka végrehajtásában”

című előadással.

IV. Közérdekvédelmi szekció

1. Dr. Varga Bálint Zsolt főügyészségi ügyész
(Fővárosi Főügyészség)
„A felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatos tapasztalatok a civil szervezetek ellenőrzése körében”
2. Dr. Tisza Tamás főügyészségi csoportvezető ügyész
(Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség)
„Az ügyész megváltozott szerepe a közigazgatási hatósági eljárás során bekövetkezett törvénysértések terén”
3. Dr. Keller Ágnes a Legfőbb Ügyészségre kirendelt budapesti XX., XXI. és XXIII. kerületi ügyészségi fogalmazó
„A termőföld (mező- és erdőgazdasági földek) forgalmára vonatkozó új szabályozás ügyész szemmel”
4. Dr. Bányai Krisztina főügyészségi ügyész
(Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség)
„A termőföld forgalmára vonatkozó jogi szabályozás ügyész szemmel”
5. Dr. Kovács Attila főügyészségi ügyész
(Vas Megyei Főügyészség)
„A peres és nemperes eljárások tapasztalatai a környezetvédelemben, és a fogyasztóvédelemben”
6. Dr. Pintér Mónika főügyészségi ügyész
(Fővárosi Főügyészség)
„Ügyészi jogosítványok és azok alkalmazásának gyakorlati tapasztalatai a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény új szabályozásainak tükrében”
7. Dr. Nagy Anikó főügyészségi ügyész
(Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség)
„A közhasznúság haszna - összehasonlító kitekintés a közhasznú jogállás törvényi szabályozásának múltjára, jelenére és jelentőségére”

című előadással.

V. Idegen nyelvi szekció

1. Dr. Forvith József ügyész
(Szolnoki Járási Ügyészség)
„Szélesedő bünygyi együttműködés az Európai Unióban / A broadening Judicial Cooperation in Criminal Matters in the European Union”
2. Dr. Lárís Liliána ügyész
(Fonyódi Járási Ügyészség)
„A magyar Alaptörvény és a bünygyi együttműködés az Európai Unióban / The Hungarian Constitution and judicial cooperation in criminal matters in the EU”

című előadással.

Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény (Üjt.) 13. §-ának (1) bekezdése és a 18. §-ának (4) bekezdése alapján a legfőbb ügyész

pályázatot hirdet

- a Legfőbb Ügyészség Kabinetjébe a kabinetfőnöki teendőket ellátó főosztályvezető-helyettes ügyészi,
 - a Legfőbb Ügyészség Kabinetjébe a Kommunikációs és Sajtóosztályt is vezető főosztályvezető-helyettes ügyészi,
 - a Pest Megyei Főügyészségre közjogi főügyész-helyettesi,
 - a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség Általános Nyomozás Felügyeleti és Vádelőkészítési Csoportjába főügyészségi csoportvezető ügyészi,
 - a Heves Megyei Főügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Csoportjába főügyészségi csoportvezető ügyészi,
 - az Egri Nyomozó Ügyészségre vezető ügyészi,
 - a Győri Járási Ügyészségre vezető ügyészi,
 - a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségre vezető ügyészi,
 - a Szigetvári Járási Ügyészségre vezető ügyészi,
 - a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségre vezető-helyettes ügyészi,
 - a Budakörnyéki Járási Ügyészség Közérdekvédelmi Csoportjába csoportvezető ügyészi, valamint
 - a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi
- állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üjt. 11–12. §-ai állapítják meg.

A Legfőbb Ügyészség Kabinetjének kettő főosztályvezető-helyettes ügyészi, a Pest Megyei Főügyészség közjogi főügyész-helyettesi, az Egri Nyomozó Ügyészség, a Győri Járási Ügyészség, a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség és a Szigetvári Járási Ügyészség vezető ügyészi, valamint a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség vezető-helyettes ügyészi álláshelyei esetében a kinevezés feltétele, hogy a jelöltek járuljanak hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzésükhöz, illetve kezdeményezés esetén az ellenőrzés eredménye ne zárja ki a kinevezést.

A Legfőbb Ügyészség Kabinetjének a kabinetfőnöki teendőket ellátó főosztályvezető-helyettes ügyészi álláshelye esetében a pályázat elbírálásánál előnyben részesül, akinek vezetői tapasztalata, illetve angol nyelvből államilag elismert felsőfokú nyelvvizsgálója van.

A Legfőbb Ügyészség Kabinetjének a Kommunikációs és Sajtóosztályt is vezető főosztályvezető-helyettes ügyészi álláshelyére pályázók közül előnyben részesül, aki vezetői és kommunikációs tapasztalattal rendelkezik.

A Pest Megyei Főügyészség közbiztonsági szakági főügyész-helyettesi álláshelye esetében a kinevezés jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább öt éves közbiztonsági szakágban szerzett ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzen.

A Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség főügyészségi csoportvezető ügyészi, a Győri és a Szigetvári Járásai Ügyészség, valamint a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség vezető ügyészi, továbbá a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség vezetőhelyettes ügyészi álláshelyei esetében a kinevezés jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább három éves büntetőjogi szakágban szerzett ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzen.

A Heves Megyei Főügyészség főügyészségi csoportvezető ügyészi álláshelyére pályázók közül előnyben részesül, aki személyügyi és továbbképzési ügyek intézésében gyakorlatot szerzett.

Az Egri Nyomozó Ügyészség vezető ügyészi álláshelye esetében a kinevezés jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább három éves büntetőjogi szakágban szerzett ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzen. A pályázatok elbírálásánál előnyt jelent a nyomozó ügyészségi tapasztalat.

A Budakörnyéki Járásai Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelyére való kinevezés jogszabályban nem szereplő feltétele, hogy a pályázó legalább három éves közbiztonsági szakágban szerzett ügyészi vagy bírói gyakorlattal rendelkezzen.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat, nem veheti igénybe öregségi nyugdíj, korhatár előtti ellátás, vagy más olyan pénzbeli ellátás folyósítását, amelyet a nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üjt. 14. §-ának (2) bekezdésében írt feltételektől függően – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üjt. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képzési követelményeknek és az Üjt. 11. §-a (2) bekezdésében írt kinevezési feltételeknek való megfelelést (az ott írt munkakörök betöltését) igazoló eredeti okiratok vagy azok hiteles másolatai. (Utóbbinál a tényleges működés tartamát csak külön felhívásra kell igazolni.)

Az ügyészségi alkalmazottnak és a volt ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz. (A szakmai önéletrajz nem mellőzhető.)

A pályázónak a pályázatban fel kell tüntetni rövid úton történő elérhetőségét (elektronikus levélcím, telefon-, illetve telefax szám, stb.).

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben választójogának meglétére hivatkozik, kijelenti, hogy hajlandó alávetni magát a pályaalkalmassági vizsgálatnak, továbbá vállalja a vizsgálat költségeinek megelőlegezését, valamint hozzájárul ahhoz, miszerint az egészségügyi és személyes adatait a vizsgálat végzésében közreműködő szervek és személyek, a szakmai véleményt törvény alapján megismerni jogosult szervek és személyek kezeljék.

A pályaalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak – az általa ellátott munkaköröktől függően – egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget nem szegett meg, továbbá nem áll legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt. Csatolnia kell egy olyan nyilatkozatot is, amely szerint nem tagja pártnak és politikai tevékenységet nem folytat.

A nem ügyészségi alkalmazottnak a pályázathoz mellékelni kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását. Az ügyészi kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek külön felhívásra hatósági erkölcsi bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üjt. 11. §-a (4) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

Az egyes vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének f) pontja értelmében az ügyész – az 5. §-a (3) bekezdésében írt eset kivételével – vagyonynyilatkozat tételére kötelezett. E törvény 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségének – a 6. §-a (2) bekezdésében írt kivétellel – külön felhívásra, kinevezését megelőzően köteles eleget tenni.

A pályázat érdemben nem bírálható el, ha

- elkésett,
- a hiányos pályázat benyújtója a kitűzött rövid határidő alatt a hiány pótlására szóló felhívásnak nem tesz eleget,
- a jelölt a kinevezés általános és különös feltételeinek nem felel meg. (A hatósági erkölcsi bizonyítványt és a vagyonyilatkozatot – említettek szerint – külön felhívásra kell benyújtani.)

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatnak (egy példányban):

- a Legfőbb Ügyészség álláshelyei esetében a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályára (1055 Budapest, Markó u. 16.),
- a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség álláshelyei esetében a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészségre (4025 Debrecen, Széchenyi u. 9.),
- a Pest Megyei Főügyészség, a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség és a Budakörnyéki Járási Ügyészség álláshelyei esetében a Pest Megyei Főügyészségre (1064 Budapest, Vörösmarty u. 34/A.)

2014. január 15-én 15 óráig,

- a Heves Megyei Főügyészség és az Egri Nyomozó Ügyészség álláshelyei esetében a Heves Megyei Főügyészségre (3300 Eger, Barkóczy u. 1.)

2014. január 17-én 13 óráig,

- a Győri Járási Ügyészség álláshelyei esetében a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészségre (9021 Győr, Szent István u. 6.)

2014. január 21-én 15 óráig,

- a Szigetvári Járási Ügyészség álláshelyei esetében a Baranya Megyei Főügyészségre (7623 Pécs, Jókai u. 26.)

2014. január 30-án 15 óráig

kell beérkeznie.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő három hónapon belül írásban értesítjük.

*Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály*

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Zinner Tibor
Megfogyva és megtörve
című kötetét

Köztudott, hogy Magyarországon, a XX. század „ötvenes” éveiben, majd a leverett forradalmat követő megtorlás során kihirdetett törvénysértő ítéleteket, a közel sem független ítések határozatait a rendszerváltás után semmissé nyilvánították. A magyar társadalom viszont vajmi keveset tud a különböző jellegű jogfosztást szenvedett jogászokon kívül arról, hogy forradalmat követő megtorlás végéig a magyar bírói, közjegyzői, ügyészi és ügyvédi kart, valamint a munkájukat segítő kollégákat mekkora vérveszteség érte.

Bárándy Péter, volt igazságügy-miniszter, 2003 márciusában bizottságot állított fel a legszélesebben értelmezhető „harmadik” hatalmi ágban tevékenykedőket ért sérelmek feltárására. A Zinner Tibor vezette kutatócsoport, Kahler Frigyes, Koczka Éva, Pálvölgyi Ferenc és Tóth Béla – kétévi kutatómunkáját összegző – jelentésében feltárja egyfelől a Horthy-korszakból a jogszabályi előzményeket és a korabeli személyzeti politika összefüggéseit, másfelől az 1944 decembere óta folytatott „humánpolitikát”, nyomon követve a magyarországi jogászsággal szembeni infernót, az esetenként miniszterelnöki rendeleteken, törvényeken és különféle szintű párthatározatokon alapult, különböző jellegű atrocitásokat 1962 augusztusáig.

A több ezer jogász és munkájukat segítő szakapparátusbeli kolléga drámai életútjának – néhol a legapróbb részletekbe menő – feltárásával megírt monográfiából kitűnik, hogy a jogászokat ért sérelmeket nem a sztálini birodalom, hanem a hazai csatlósai, és az őket kiszolgáló nagy tudású jogászok indukálták. Miként nem engedték a végrehajtó és törvényhozó hatalom letéteményesei a Montesquieu-féle elvek megvalósulását? Hogyan torzították el a magyarországi jogászság hivatásrendjeinek összetételét? Milyen beleszólással bírt a politikai rendőrség, majd az Államvédelmi Hatóság nem csupán a letartóztatottak, hanem a bírói, ügyészi és ügyvédi kar tagjainak életébe? A szerzők megállapításait, kutatásuk összegző tanulságait több mint 1800 jegyzet támasztja alá.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Zinner Tibor
Megfogyva és megtörve

című, 680 oldal terjedelmű kiadványt

(ára: **1200 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

**A tisztességes eljárás büntetőügyekben
– emberijog-dogmatikai
értekezés**

című könyvét

A tisztességes eljárás elméleti kérdései és gyakorlati érvényesülése iránt érdeklődők előtt – eddig megjelent kötetek révén – már jól ismert szerző a könyv borítóján ekképpen ajánlja az olvasók figyelmébe tanulmányát:

„A könyv írásának kezdetén elsősorban az foglalkoztatott, hogy mennyiben járulhat hozzá a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság az európai államok igazságszolgáltatási rendszereinek közelítéséhez. A vizsgálat során aztán olyan alapvető kérdésekkel szembesültem, mint az igazságszolgáltatás szerepe a demokráciában, a tisztességes eljárás-hoz való jog helye az alapjogok rendszerében vagy a jogokról való lemondás és annak korlátai. Elsősorban a strasbourgi esetjog alapján elemzem a tisztességes eljárás azon elemeit, amelyek értelmezésében mind a mai napig bizonytalanság észlelhető a magyar joggyakorlatban: mit kíván a bírói pártatlanság, hogyan teremthető meg az összhang a véleménynyilvánítás szabadsága és a bíróságok tekintélyének megőrzése iránti érdek között, mi legyen a törvénysértően megszerzett bizonyítékok sorsa, meddig terjed a hallgatás joga? Nos, ezekről a kérdésekről szól a könyv. Meg sok minden másról.....”

A kötet 320 oldal terjedelmű, ára **1500 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

című, 320 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **1500 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A MAGYAR KÖZLÖNY LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ

megjelentette

Hargitai József

Jogi fogalomtár

című kiadványát

A jogi fogalomtár a magyar jog szakmai fogalmainak gyűjteménye és részben magyarázata. Közel 15 000 szócikkben, a jogforrásra hivatkozva, tartalmazza a magyar jogban használt fogalmakat, és ahol indokolt, magyarázza a fogalom jelentésének tartalmát. Átfogja valamennyi jogág, az európai jog, valamint a nemzetközi jog által használt fogalmakat is. Elemzi azokat a fogalmakat, amelyeket a jogágak, valamint az egyes jogágakon belül is, egymástól eltérő tartalommal használnak (pl. alkalmatlan, elévülés, arányosság, elismerés), vagy azokat a fogalmakat, amelyekre nézve több eltérő tartalmú legáldefiníció is létezik (pl. közeli hozzátartozó, engedélyes, lakóhely). Megmagyarázza azokat a mozaikszavakat, amelyek EU-csatlakozásunkkal kerültek a jogrendszerbe. („DNS-profil”, „EMOGA”, „EUROPOL”, „FIFO-módszer”, „EINECS” stb.)

A könyv nemcsak a jogalkotóknak és jogalkalmazóknak, valamint a jogi pályára készülőknak hasznos kézikönyv, hanem azoknak is, akik a mindennapi életben szeretnének eligazodni egy szakmai nyelv dzsungelében.

A kiadvány 1712 oldal terjedelmű.

Ára: **1400 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendeljük a **Jogi fogalomtár** című kiadványt (ára: **1400 Ft** áfával) példányban, és kérjük, juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

R. C. van Caenegem

Bevezetés a nyugati alkotmányjogba

című kötetét

Caenegem professzor művének lefordítása mellett számos érv szól. Nem csak az, hogy az európai jogtörténész-társadalom egybehangzó véleménye szerint a legjobb, a legszellemesebb feldolgozása a témának; olyan munka, amely a nyugati gondolkodásnak az államfejlődés, az alkotmány és a jog viszonyrendszeréről az egyik legteljesebb szintézise. Ugyanis az 5. századtól – terminus a quo – további 15 századon át – terminus ad quem – a jelenkorig terjedő európai világ nagy összehasonlító foglalata a kötet.

A „három Európa kísérletből” ebben a terjedelmes idődimenzióban kettő részletes analízissel szerepel. Az Első Európa (5–9. század) a 9. században bomlott fel, majd a politikai megszakítottságból 1100 körül újjáéledt. A Fürstenstaat, a familiaritáson alapuló „nemzetállamokhoz”, majd a monarchia az abszolút és a felvilágosult változataival a modern állam formációihoz vezetett. Ennek gyümölcset pedig a 19. századi liberális, alkotmányos, parlamentáris állam tovább nemesítette. S ez a szuverén nemzetállam – Második Európa – mindmáig a legfontosabb nagy társadalmi egységgé debütált.

A Harmadik Európa kísérlet, a jelenkori Európai Unió sajátosan szerepel a műben. Részben példák sokaságával illusztrálja a szerző az alkotmányos, jogi értékek kötelező továbbélési igényét, részben pedig ezek meghaladásaként a szupranacionális intézmények létrehozásának szükségességét hangsúlyozza. Ám itt is a bölcsesség, a tudósi kétely, a mértéktartás jellemzi. Egyes történeti párhuzamai apropójára a jellemző kutatási habitussal, viszontkérdésekkel él. Így például mit is kezdhetünk az Európai Közösséggel? Hiszen „az EK éppen olyan meghökkentő dolgokkal tud szolgálni nekünk, mint a német ancien régime Puffendorfnak”. Avagy másutt D. Lasok és Bridge értékelésére hivatkozik, miszerint az „EU alkotmányos struktúrája még mindig a spekuláció szférájába tartozik”. Az új Harmadik Európa kísérlet igazi dilemmája a jóléti állam és a gondoskodó állam közötti választási alternatíva. A Rechtsstaat-Verfassungsstaat milyen formációvá történő alakítása a jelenkor nagy államelméleti projektje. Az új európai intézményrendszer létrehozásakor arra kell törekedni, hogy az EU mint sui generis intézmény az emberi jogokat valóban realizáló, azokat egyenlően kiterjesztő, emberibb társadalomként funkcionáljon.

Az új generáció kihívása éppen ennek a kérdésnek a megoldása. A „Bologna típusú”, kétfokozatú képzés ugyan a feladat-végrehajtó értelmiségi típust favorizálja, de a mesterfokozatú képzésben lehetőséget teremt a problémamegoldó készség fejlesztésére is. E monográfia magyar nyelvű változata a Budapesti Corvinus Egyetem Közigazgatás-tudományi Karának mesterszakos hallgatói részére született egyik tananyag.

A kötet 448 oldal terjedelmű, ára **800 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

Bevezetés a nyugati alkotmányjogba

című, 448 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **800 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette
a
MAGYAR KORMÁNYPROGRAMOK
1867–2002

című kétkötetes kiadványt.

1867-től történelmi hagyomány és a parlamentarizmus lényeges eleme, hogy az országgyűlésnek felelős kormányzat legfontosabb céljait és feladatait cselekvési programba foglalja. E programok átfogó képet adnak egy-egy időszakban az ország helyzetéről, politikájának irányáról, célkitűzéseiről, ezért jelentős történelmi, politikai és jogi forrásanyagot képeznek. Keresésük eddig hosszú időt igényelt, ugyanis ezek az alapvető kordokumentumok összegyűjtve még nem jelentek meg.

A hiánypótló mű, amely a *Miniszterelnöki Hivatal* és az *Országgyűlési Könyvtár* munkatársainak közös gondozásában jelent meg, azért is úttörő vállalkozás, mert történelmünk utolsó másfél évszázadának kormányprogramjait – 2002-vel bezárólag – teljességre törekedve, szöveghűen publikálja a széles körű nyilvánosság számára.

A parlamentben elhangzott és másutt fellelhető programszövegek, illetve adataik mellett számos egyéb tényanyag (a kormányfők korabeli fotói, születési–halálozási adatai, a kormányok működési ideje, tagjainak pontos névsora és a miniszteri változások időpontjai) is hozzáférhető a két vastkos kötetben. A mű használatát *Romsics Ignác* történésznek az összes eddigi magyar kormány működéséről áttekintést nyújtó, színvonalas bevezető tanulmánya, valamint a kormányprogramok mutatói segítik.

A könyv joggal számíthat a közélet szereplőinek, a politikai, jogi és történelmi kutatásnak, a felsőoktatás oktatói és hallgatói karának, továbbá a közművelődési intézmények és a nagyközönség érdeklődésére is.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

MAGYAR KORMÁNYPROGRAMOK
1867–2002

című kétkötetes, 1728 oldal terjedelmű kiadványt

(ára: **600 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelő (cég) adószáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A szerkesztésért felelős: dr. Almási Eszter.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., www.mhk.hu).

A kiadásért felelős: Majláth Zsolt László ügyvezető.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadónál (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; tel.: 235-4512/233, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu).

2013. évi éves előfizetési díj: 16 620 Ft, fél évre: 8910 Ft, negyedévre: 4605 Ft.

HU ISSN 0133-8242 (Nyomtatott)

HU ISSN 2063-1995 (Online)

Nyomtatja: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
13.2224 – Lajosmizse

